

en overordentlig stor Mængde Dødsfald Sted blandt de nyfødte og ikke mindst blandt de uægte Børn. Disse Dødsfald ere ikke altid fremfaldte ved en samvittighedsløs Behandling af Børnene, men de ere meget ofte fremfaldte ved, at den Paagjældende enten ikke fortaar at behandle det nyfødte Barn eller ogsaa mangler Evne til at give Barnet den Pleie og de Fødemidler, som ere hensigtsmæssige, for at dets Liv kan konserveres. Mange Fødemidler, som ere sunde og nyttige for det mere udviklede Barn, kunne meget ofte blive til en Gift for det nyfødte. Jeg tror, at det vilde være meget ønskeligt, om det blev paalagt Jordemødrene i den Henseende at vejlede Befolkningen og navnlig, om der blev givet dem Paalæg om, at de, hvor de fandt Forholdene i en Barselkvindes Hjem at være af den Art, at en forsvarlig og samvittighedsfuld Pleie af Barnet paa Grund af Uformuenhed ikke kunde ydes, øieblikkelig skulde anmeldte Saadant for vedkommende Kommunalbestyrelses Formand, for at han kunde træffe de fornuftige Foranstaltninger til, at Forholdene i Hjemmet kunde blive bedre. Det er disse Hensstillinger, jeg ikke har villet undlade at gjøre til den høitærede Minister, inden Lovforslaget forlader denne Sal.

Formanden: Efter de, om jeg saa maa sige, indbylde Ord, hvormed den ærede Landskingsmand indlede sine Ytringer, har jeg nødig villet lægge nogen Hindring i Veien for hans Udtalelse, men jeg kan rigtignok ikke negte, at de forskjellige af ham paa Bane bragte Punkter, der staa i en nærmere eller fjernere Forbindelse med Jordemodervesenet, efter mit Skjøn egentlig ikke indvirke paa det eneste Spørgsmaal, der nu ligger for, nemlig, om man vil vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, eller ikke. Selv om derfor den ærede Justitsminister skulde finde Anledning til ligeledes nu at indlade sig paa disse Punkter, maatte jeg dog meget ønske, at vi i alt Fald ikke komme ind paa en videre Forhandling, der her sikkert vilde være paa urette Plads.

J. Andersen: Jeg kan fatte mig ganske kort, idet jeg i Henshold til mine tidligere Udtalelser maa stemme imod dette Lovforslag. Jeg har allerede tidligere havt Velilighed til at godtgjøre min Modstand mod Loven, og den er ikke bleven svækket ved, at Undringsforslaget er vedtaget.

Justitsministeren (Klein): Jeg skal tillade mig den ganske korte Bemærkning lige overfor det ærede Medlem, der nu havde Ordet, at jeg egentlig ikke i de Udtalelser, der ere fremkomne fra hans Side, har kunnet finde nogen Motivering af det Resultat, hvortil han er kommen; men det maa jeg jo overlade til det ærede Medlem selv at bedømme. — Jeg tog Ordet for med den ærede Formands Tilladelse at besvare de

Hensstillinger til mig, som den meget ærede Landskingsmand for 2den Kreds (Gaffner) nu fremsatte. Det Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling til en § 1, der var noget forskjellig fra den, som indeholdtes i det oprindelige Lovforslag, havde, som jeg har tilladt mig at bemærke, det Tiltalende for mig, at der derigjennem blev aabnet Udgang for de forskjellige Amtsraad til at ordne Sagen i deres Distrikter med særligt Hensyn til de forskjellige Lokalteter. Det har jo vistnok været Meningen fra de ærede Forslagsstilleres Side, at ethvert enkelt Amtsraad skulde tage hele Sagen om Lønningvillkaarene for Jordemoderdistrikterne under en samlet Overveielse, og det er vel underforstaaet, at Resultatet af denne Overveielse derefter skulde forelægges Justitsministeren, ikke for at søge hans Approbation derpaa, men, om jeg saa maa sige, til Meddelelse, idet nemlig det saaledes tilveiebragte Resultat jo ikke skal kunne forandres uden Justitsministerens Samtykke. Det blev navnlig af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Strup) ved 2den Behandling udtalt, at han antog, at man ved at ordne Sagen paa den Maade indirekte opfordrede Amtsraadene til at skænke Sagen i det Hele en alvorlig Overveielse og navnlig til at se hen paa, hvorledes Distrikterne heldigst fordeltes, og hvorledes Lønningerne bedst sattes i et passende Forhold til de enkelte Distrikters Omfang, og de andre Omstændigheder, som kunde komme i Betragtning, netop naar man ordnede Sagen paa denne Maade. Jeg erklærede mig i denne Henseende ganske enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og jeg gif da navnlig ogsaa ud fra, at § 1, som den nu foreligger affattet, naturlig vilde lede til, at Amtmandene henvendte deres Opmærksomhed paa Fordelingen af Jordemoderdistrikterne i Amtsraadsafdelserne. Hvis man skulde tro det hensigtsmæssigt og ønskeligt, kan der selvfølgelig ikke være Noget til Hinder for, at Justitsministeren henleder Amtsraadenes Opmærksomhed paa, at saaledes er Bestemmelsen bleven opfattet, og at man ønsker, at Amtsraadene deraf vilde tage Anledning til at gjøre dette Spørgsmaal til Gjenstand for en omhyggelig Overveielse. — Foraauidt det ærede Medlem dernæst udtalte sig for Ønskeligheden af, at der aabnedes en Udgang til Undervisning for en større Kreds af Bæredøttre ved Fødselsstiftelsen, kan jeg dertil kun svare, at det skulde være mig hjært, om en Udvidelse i denne Henseende kunde finde Sted. Jeg skal gjerne henlede Kultusministeriets Opmærksomhed paa denne Side af Sagen, men jeg tør selvfølgelig ikke give noget Løfte i denne Henseende. Jeg har jo tilstrækkelig hentydet til de Mangler, der findes i de stedlige Forhold, de Indskrænkninger, der ere tilstede med Hensyn til Lærerkrafterne, og det vil overhovedet let ses, at det hele Apparat — om jeg maa udtrykke mig saaledes — som denne Undervisning forudsætter,